

సిగరెట్స్ పబ్

శ్రీ కె. లింగరాజు

దురంగా గోదావరిమీదనుంచుచే ఓడుగలి కిటికీపూచల్చి కొగరించుకొని లోనున్న పేలిల్లెటను కిలకొట్టాడిస్తూ ముద్దెట్టుకొంటోంది. గోదామీదనున్న కేలందర్ ఇంక నాణగునెల్లె వుంటా నన్నట్టుగా రెపరెపలాడుకొంటూ ఖంగారు పడుతోంది...గోదామీద గడి యారం తప్ప నిక్కట్లం వెళ్ళిచేసుకొని తాళి కట్టనట్టుగా ఆగదిలో కూర్చుంది.

ఆ దీవపు వెలుగుల్లో సిగరెట్టుపొగ గబగదా, ఖంగారుగా, తెలిడియా పొక్కువలా మూర్చుకొంటోంది తన రూపును...పొగ గొట్టంలోని కళ్ళకు ఆనందం, ఆలోచనకూరుస్తూ...నారిక తిప్పిరిప్పి అఖరికి చక్రంలా. ఉంగ రంలా చుట్టుకోకర్లింది ఇంక సేపటికి...

నవ్వుకొన్నాడు డాక్టరు మోహన్...అందులో ఆనందంలేదు అనిచెప్పి దానికి గడి ప్రదక్షణగా ప్రతిధ్వనించింది...చుక్క నిరుత్సాహంగా చచ్చి పోయింది...

చటుక్కున శ్రీపాదవారి ఆవిడ జ్ఞాపకంవచ్చింది...ఆవిడా తన చేతుల్లోనే చచ్చిపోయింది. చచ్చిపోయే ముందర ఆవిడా నవ్వింది...ఒక్కసారిగా ఒక్కంతా పాములూ జెరెయి పాకినట్టయ్యింది...తనకి తెలుసు తను ఎవ్ డామినల్ ఆవరేషన్ చెయ్యలేనని...తనకి తెలియదనికూడా...పోనీ తన డీవికంలో చేసేనా అఖరికిచూచేనా అనికూడా ఎటుకే...కాని...తన్ని దూరంగా బాలాకాలం ఉంచేసి ఎర్రటియాగాణీ లేకుండాచేసేసింది...తనకి దొరక్కండా తాళ్ళు చేతులు కట్టి పడేసి యాడవమంది...తనావిరంగా ఎన్నాళ్ళో...యుగాల్లా కప్పించేయి...గడిసేడు—మరి ఇప్పుడో కొనసీను వంశా దోచేసుకొని... తన మామగారంక దనికుడై పోదామనుకొన్నాడు... ఆంత దబ్బుకి వీల్చిపించింది సంపాదిస్తామనుకొన్నాడు...వచ్చే నూటయ్యై రూపాయల్లోను దెబ్బెయ్యే ముట్టేయి...కక్కనది ఇవ్వకుండా ఆవిడ మర్నాడే ఎందుకు చచ్చిపోవాలి?...ఇంకో రెండు మూడు రోజులు బ్రత క్కూడదూ; బ్రతికే...

అపొగ చక్రంలో ఆవిడే కప్పించినట్టయ్యింది...అందులో ఆవిడ తన్ను వెక్కిరించినట్టుగా అయ్యింది...దెబ్బెది అయిదు ఇవ్వకుండా... ఒక్కసారిగా తల్చుకోలేకపోయేడు మోహన్

రామారావుకి అంత ప్రాక్టీస్ ఎందుకుండాలి; ఆయనికి నెలకి మూడు నాణగువందలు పురానాగావస్తాయే!...మరి తనకో అనుభ్రతిలో తనకిచ్చే నూట ఎనువైయ్యే...ఆయన్ను అంత ఎక్కువగా ఎందుకు గౌరవిస్తాడు; ఎందుకు అంత ఎక్కువగా పిలుస్తాడు?

తాను ఖద్దరు బట్టలు కడుతాడు....ఇంట్లో అప్పీ ఖద్దరునేవాడుతాడు.. తను పూళ్ళోవున్న నాయకులు, నారాయణరావు; సూర్యారావు. నారాయణ

మూర్తి. వెంకట్రావు మొదలైనవాళ్ళతో బహుశో స్త్రీగా తిరుగుతాడే! వాళ్ళతో ఎంతో సేపాంగా ప్రవర్తిస్తాడే...తన్నెందు పూళ్ళోవాళ్ళు పిలువకూడదు? తనచే ఎందుకు డ్రీట్ చేయించుకో కూడదు?

అఖరుకి తన ముఖ్యస్నేహితుడు...ఒక్క దబ్బు విషయాల్లో కబుర్లు నడపడానికే స్త్రీదరునాయకు కూడా...గామారావునే ఎందుకు గౌర వించాలి; ఆయన ఖద్దరైనా వాడదే...వెంకటాచలం ఆతన్ని...

సిగరెట్టు Ash దులుపుకున్నాడు Ash tray లో...చురు క్కుమని చెయ్యికాలింది...

వెంకటాచలం...తనవైపు ఎందుకు తిరక్కూడదూ; తన తెుడుకు దబ్బువచ్చేకట్టు చెయ్యకూడదూ...ఆతను నన్ను మేకవన్నె పులి అని అనుకొంటున్నాడా?...నన్ను అసహ్యించు కొంటున్నాడా;

ఎర్రం చేతిలో సిగరెట్టు...పొగ ఉక్కిరి దిక్కిరిచేసేసింది...దగ్గడు ...ఆ దగ్గులో కపం గొంతుకులో గురగురలాడింది...పేలిల్లెమీద లైటు చిట్టించుకొంది...డాక్టరు ఎర్రంకు ఎల్లాగో అనిపించింది...

రేపు ఆతను...వెంకటాచలం వస్తాడు...కడలిపాలెం కేసు ముద్దాయ ఆతని స్నేహితుడుకాదూ...ఆతని రైతుకొడుకు కాదూ...స్త్రీదరు. నాయకు చెప్పేదే; మరి తనచెయ్యాలి...అపొగ గొట్టంలో ఏమీ పాలు పోలేదు?...

పట్టిగా...అఖరుసారిగా పీర్చేడు... Ash-Tray అవ్వనిస్తే దాన్ని అందులో వదేనేడు...ఆ సిగ రెట్స్ పబ్కూడా అరిపోకండా మరంతగా వదిలింది...దురంగా కిటికీ మూసుకుంది...

అనుభ్రతిలో మర్నాడు వుండగా వెంకటాచలం వచ్చేదూ!...ఇంకె క్షణ క్రింద పదిరూపాయలు ఇచ్చేదూ...ఆతనికోర్కే మీద మేజిస్ట్రేట్ కువ్రాసి అనుభ్రతిలో జేర్చించేనని తెలియదూ...తను ఎంతో శ్రమపడ్డావని తెలిసుకో లేదూ?...ఆ పదిరూపాయల్లో తనకి ఏమీ మిగులదని తెలియదూ; Bayer కంపెనీ మూసేసేరని ఆతనికె తెలియదూ...ఓ యాలై రూపాయలు ఇప్పించ కూడదూ; తన్ను ఎందుకు అల్లా గౌరవించకూడదూ?...తను తిరిగి నోరు విప్పి అడుగాలా? వారెరు వెంకన్న పట్ల అవీ కొనడానికి ఏమైనాయచ్చి వెళ్ళ మని...ఆ యివ్వడమైనా నాణగైదు ఇవ్వకూడదూ...రెక్కపెట్టి యచ్చి నట్టుగా రెండంపే రెండురూపాయలు ఇవ్వాలా; ...అందులో తనకేమి మిగు ల్చుకో గల్లాతాడు? తను వెంకన్నకు ఏమి కమీషన్ యివ్వగలదూ!

ఇల్లావనకి అన్నిద్యారాల మిగులుగా విగువుచేస్తే తనకి వక్రుమం దదూ; తనకి కోపంరాదూ... ఇంత వెళ్లి చాకిరి చెయించుకొని కాని దబ్బెనా మిగుంకుండా కొవరి కొవరి చేతిలో మెతుకుంటే కోపంరాదూ... రామారావు కైతే ఎంత అడిగితే అంతా ఇస్తారే!... ఆ కోపం తను వెంకటవలం అడిగిన ప్రశ్నకు రోగిని గురించి నాకంత దాద్యకలేదని అంటే అతను తిడు క్కుచి, విడిచిపెట్టి దిగింట్టి. దీర్ఘంగా వానైపుచూచి వెళ్ళారా?... అతన్ని ఎవరి వర్మిషన్ మీద అనువ్రతవాడలో రోగిని అడుగుతున్నావని, విలబెడితే, స్టేషను నాయుడి దగ్గర వాణ్ణా ఆ కోపంలో నన్ను దులిపాలి?... అతనికి నా కడుపు ఎల్లా మందిపోతోంది కన్నులారేదూ:

తను అల్లా అడిగితే, నిక్కచ్చిగా నిలువతీస్తే అతనికి కోపం వచ్చింది' తను చేసేందాల్లో ఏం తప్పింది? ... రామారావు పూరకనేచేస్తాదా? ... రోగికి గాడిద చాకిరిచేసి, నన్ను మంచివాడని పిలుస్తే దానిని ఊరకని దబ్బు అడక్కండా వుంటాదా; అతను మాత్రం దబ్బు అడగదూ; అడిగింది పేలవేసి వుచ్చుకోదూ; ... ఏం? తను అడక్కాడదూ? తను ఇంత అవు తుంది ఏజా అని విట్లు చెప్పుకూడదూ; ... తను అనువ్రతి జీతం మీద బ్రత కాలా; ఆకానిన దబ్బుల్లోనూ సరిపడని మెతుకుల్లో శరీరాన్ని క్రమపెట్టుకో వాలా; ... తను దబ్బు అడిగితే లంచం, దోపిడీ—పిందారీ, అయిపోతుందా? ఇవంతా వెంకటవలంకు అర్థం అవదూ;

వరండా మీద కుర్చీలో గుడ్డ గాలికి అల్లాడుకునేవుంది. గోడమీద బల్లి పురుగుల్ని పట్టుకొంటోంది... దీనిపై వెట్లురుకి గొల్లతామయ బవటవ మంటా వక్కు కాల్చుకుంటూనే వున్నాయి...

డాక్టరు యురంచేతిలో నిగరెట్టు ఆలోచనలో చిన్ననైపోతోంది... ఆవేళ్ళల్లో నలిగిపోతోంది... 'యాబై రూపాయిలిస్తే... జడ్జీవాసిన బెయిల్ కు అర్హక వ్రాస్తానని తాను స్టేషను నాయకుతో కబురంపిస్తే... కోర్టులో వెంకటేశ్వర్లు' మాక్ల యింటు డాక్టరు గారికి అందుబాటులో లేడన్నాదా?... వెంకటవలం మాట్లాడిన చప్ప రించేదూ?

'తను వ్యతిరేకంగా వ్రాసినా జడ్జీ 'బెయిల్' ఇచ్చేదా?... మరి తన మాట.' ఆరెండు వేళ్ల మధ్య పుట్టిగా నొక్కుకుపోయింది శిగరెట్టు... క్రీంద వోటి పెదిమల ఎంగిలికి తడిసి లోనున్న పొగాకు కొద్దిగా రాలిపోయింది... ఆ కాలడంలో వచ్చేపొగ ప్రశ్న గుర్తులు వేసుకొంటున్నట్లు య్యింది.

డాక్టరు మోహా అభిసారిగా పీల్చి పొగవదిలేడు... క తెరమాడుక్క వగంపైగా కాలిపోయింది... అతని దృష్టిలో ఆపొగ జీమూతాల్లా, కారు మేతాల్లా, నల్లమబ్బుల్లా, అమవవ చీకటిల్లో కన్నడింది ...

తన నోట్లో వచ్చేపొగ ఓ జీమూతపు మానుచెట్టులా అవవడింది. 'రామారావు, అచోట్లో చెట్టులా వేళ్ళు పారించుకొని ప్రాక్టీసువల్ల పేరును అల్లెనుకొన్నాదా?... రామారావు... అతని దగ్గర మందిప్పిద్దామనే కాదూ వెంకటవలం వ్రయిత్తిస్తుంట... తన నోటి దగ్గర అన్నాన్ని రామా రావు వడకోడుతాడే!'

అతను నవ్వేడు... ఆ నవ్వులో పొగ కూడ దూరిపోయింది. గుప్పు మని ఊదినట్టుగా దీవి అదిరి గంటేసింది... గోడమీద బల్లి వాలిన పురుగు రెక్కనే పట్టుకో గొప్పనట్టుగా అయి ఓడిపోయింది.

'రేపే కా దూ! రోగిని తీసుకువెడతారు... ఈ రాత్రే తా ను ఏ 'Connine' వో ఇంజెక్టుచేస్తే, రెండు మూడు రోజుల్లో... అప్పుడు రామారావు పేరు—అతని బ్యాటి, మోజా, ... వెంకటవలం గర్వం—

ఇస్తే కన్నేం జెమ్ముగలరు; శ్రీపాదవారి కోడలు అల్లాగే వచ్చింది కాదూ; అ... ల్లాచంపేనవీవీక్కు నామీద second degree murder కు సాక్షం ఏమి తీసుకురాగలరు; తన్ను ఏవరూ, అఖరికి ఈ ప్రసిడెంటు, ఈడి. యమ్ వొ కూడా ఏంచెయ్యలేదూ; ... తనల్లా చేస్తేనో...'

దురంగా కేతువు అరుస్తు పారిపోయింది... తాలాకా అపీసులో పది పుంటలూ వాచ్ మేన్ కొట్టేసేడు....

తన పగ తీరుతుంది... తన్ను చేసిన అవమానానికి కనీ తీర్పుకొంటుంది. ... తను దబ్బు కృష్ణ రామారావు పేరుపోతే... తాను అతని మల్లే పెద్దమేద కట్టించేస్తాడు ... అందులో కూర్చుని...

డాక్టరు మోహా చేతిలో నిగరెట్టు తీవిగా ash box లోపడి పోయింది...

'ఇంకేముంది తన పేరు వాడవాడల్లోను మ్రోగిపోతుంది;' తను ఓ పెద్ద పేరుగల డాక్టరు అయిపోతాడు... అప్పుడు తను పూహించుకొన్న పూహలన్నీ విజమైపోతాయి... 'అప్పుడు వెంకటవలం... రామారావు....' Ash tray లో నిగరెట్టు ఒక్కసారిగా వెలుగువెలిగి ఆరిపోయి బూడిదై పోయింది... ప్రక్కగా నున్న బూడిదలో కలసి తాను కాలగర్భంలో అంతే అన్నట్లు కౌగలించుకుంది.

దురంగావున్న కుక్క కాంపొండు గేబు దగ్గరగా కుమ్మోముని ఆలా పించింది.

